

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) la 28 ianuarie 2020 –
DQ/Wallonische Region**

(Cauza C-41/20)

(2021/C 19/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Gericht Erster Instanz Eupen

Părțile din procedura principală

Reclamant: DQ

Pârâtă: Wallonische Region

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea aplicată de autorități, și anume în sensul că utilizarea, fără obligația de reînmatriculare, a unui autovehicul înmatriculat în străinătate care a fost pus ocazional și pe termen scurt la dispoziția unui cetățean domiciliat în Belgia de către un cetățean domiciliat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, este condiționată de deținerea de către acest cetățean domiciliat în Belgia, asupra sa în autovehicul, a atestatului privat privind dreptul de utilizare, cu alte cuvinte un certificat în sensul articolului 3 alineatul (2) punctul 6 din Decretul Regal din 20 iulie 2001 privind înmatricularea autovehiculelor, contravine prevederilor legale europene relevante și în special, pe de o parte, articolelor 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind libertatea persoanelor și libera circulație a capitalurilor, și/sau pe de altă parte, articolelor 63 și 64 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la libera circulație a capitalurilor, acestea fiind două din cele patru libertăți fundamentale ale Uniunii Europene?
2. O reglementare națională precum cea descrisă anterior și pusă în aplicare de Wallonische Region este justificată de cerințe de siguranță publică sau de alte măsuri de protecție, iar respectarea reglementării naționale, care este interpretată în sensul că aceasta prevede în mod obligatoriu că trebuie păstrat în autovehicul un document emis de proprietarul străin al autovehiculului, conținând permisiunea de a utiliza autovehiculul pentru o perioadă limitată, cu precizarea perioadei de valabilitate, fără posibilitatea de a depune aceste documente ulterior, este necesară pentru a atinge obiectivul urmărit sau obiectivul ar fi putut fi atins și în alt mod și prin mijloace mai puțin stricte și formale?

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) se pronunță prin Ordonanța din 10 septembrie 2020, după cum urmează:

Articolul 63 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia un rezident al acestui stat membru nu se poate prevala de o derogare de la obligația de înmatriculare a vehiculelor prevăzută în statul membru menționat, pentru un vehicul înmatriculat în alt stat membru și pus la dispoziția sa cu titlu gratuit, pentru o scurtă durată, de către titularul acestui vehicul rezident în acest alt stat membru, decât atunci când documentele care atestă că persoana interesată îndeplinește condițiile de aplicare a acestei derogări se află, în permanență, la bordul acestui vehicul, fără posibilitatea unei regularizări ulterioare.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerichts Erster Instanz Eupen (Belgia) la 28 ianuarie
2020 – FS/Wallonische Region**

(Cauza C-42/20)

(2021/C 19/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Gericht Erster Instanz Eupen